Dosarul nr.1a-353/24 Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
1-19074272-02-1a-17042024 Judecător: Ana Cucerescu

D E C I Z I E

6 iunie 2025 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Silvia Cecan
Judecătorii: Denis Băbălău și Vitalie Budeci
Grefierului Ana Cvasnei
Cu participarea:
Procurorului Vladislav Harti
Apărătorului: Marcel Guțan

Judecând în ședința judiciară publică, în ordine de apel, apelul apărătorului Marcel Guțan în interesele inculpatului Grobari Anatol și apelul suplimentar al inculpatului Grobari Anatol, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 martie 2024, în cauza penală de învinuire a lui

Grobari Anatol ***,** născut la *****, IDNP: *****

- prin Sentinţa din 26.06.2008 a Judecătoriei Buiucani, recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii prevăzută de art.155 si art.287, alin.(2), pct.a) Cod penal, stabilindu-se pedeapsa definitivă în baza art.84 CP 3 ani si 3 luni închisoare, prin aplicarea art.90 CP, fiind stabilit termen de probă de 1 an (v.I, f.d.65-66); Sentinţa menţinută prin Decizia Curţii de Apel Chişinău din 14.10.2008 (v.I, f.d.67-69) şi Decizia CSJ din 25.02.2009 (v.I, f.d.70-72),
- prin Sentinţa din 03.10.2018, a Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani, în baza art.3201, condamnat la 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii, anunţat în căutare prin încheierea din 06.12.2023 (v.II, f.d.160-161), numărul dosarului de căutare 2024030033(v.II, f.d.176)

în comiterea infracţiunii, prevăzute de art.360 alin.(2) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în instanța de fond, 7 iunie 2023-22 martie 2024, în instanța de apel, 17 aprilie 2024-6 iunie 2025.

Procurorul, a pledat respingerea apelului.

Apărătorul inculpatului a solicitat admiterea apelului.

Verificând materialele cauzei penale, în raport cu argumentele invocate în apeluri, ţinând cont de părerea procurorului şi a apărătorului, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 martie 2024, Grobari Anatol *****, născut la *****, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.360 alin.(2) din Codul penal şi s-a liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea prescripţiei tragerii la răspundere penală.
2. S-a încetat procesul penal, pornit în privinţa Grobari Anatol *****, învinuit în comiterea infracţiunii prevăzute de art.360 alin.(2) din Codul penal în legătură cu expirarea termenului de prescripţie de tragere la răspundere penală.
3. S-a revocat anunţarea în căutare, dispusă prin încheierea din 06.12.2023 în privinţa lui Grobari Anatol *****.
4. Corpuri delicte: o gentuţă cu actele personale pe numele cet. Berkhtold Liubov (un paşaport pe numele ***** până la intrarea Sentinţei în vigoare.
5. S-a remis către Inspectoratul de Poliţie Buiucani, mun. Chişinău, copia Sentinţei pentru informare şi executare.
6. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că Grobari Anatol *****, în perioada cuprinsă între data de 24.08.2017-23.12.2017, urmărind scopul limitării libertăţii de circulaţie a altei persoane şi acţionând cu intenţie directă, aflându-se la domiciliul, situat pe str. *****, *****, din mun. Chişinău, a intrat în posesia hainelor şi actelor ce-i aparţin cet. Berhtolid Liubovi, inclusiv a buletinului de identitate emis de către autorităţile Federaţiei Ruse pe numele ultimei, paşaportului acesteia, diplomei de studii, carnetului de muncă şi a documentelor medicale, pe care le-a luat şi tăinuit ilicit, după care le-a păstrat într-un loc nestabilit de către organul de urmărire penală, iar la solicitările victimei de a-i restitui documentele şi hainele a refuzat categoric să se conformeze cerinţelor acesteia şi să i le restituie, deşi cunoştea că victima este originară şi cu domiciliul stabilit în Federaţia Rusă, unde intenţiona să se întoarcă, astfel împiedicând-o pe ultima să plece în ţara de origine, prin ce i-a limitat acesteia dreptul la libertatea circulaţiei.
7. Nefiind de acord cu sentința, apărătorul Marcel Guțan în interesele inculpatului Grobari Anatol a înaintat cerere de apel prin care a solicitat admiterea apelului,

casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatul să fie achitat de la comiterea infracțiunii incriminate pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

8. În motivarea apelului s-a invocat că instanţa de fond eronat şi neîntemeiat l-a recunoscut pe Grobari Anatol vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal al R.M., fiind încetat procesul penal, în legătură cu expirarea prescripţiei tragerii Ia răspundere penală, încălcînd prevederile art. 332 alin. (1), 391 alin. (1) CPP al R.M..
9. Partea apărării consideră că sentinţa de încetare a procesului penal se pronunţă în situaţia în care instanţa constată existenţa unuia din cazurile invocate în alin. (1) art. 391 CPP. Instanţa de fond este obligată să înceteze procesul penal dacă, pe parcursul judecării, se constată că a a expirat termenul de prescripţie de tragere la răspundere penală. Deci, intervenirea expirării prescripţiei tragerii la răspundere penală este un impediment de a-1 recunoaşte vinovat pe făptuitor, care este strict individuală, potrivit art. 6 Cod penal;
10. Instanţa de fond a violat dreptul la un proces echitabil şi principiul prezumţiei de nevinovăţie, aplicînd cel mai mic standard de probaţiune, adică preponderenţa probelor care sunt în favoarea inculpatului Grobari Anatol, prezentate de către partea acuzării şi examinate în cadrul cercetării judecătoreşti.
11. În calitate de apărător solicită achitarea cet. Grobari Anatol *****, pe motivul că în acţiunile persoanei lipsesc elementele infracţiunii prevăzute de art. 360 alin. (2) Cod penal al R.M., deoarece s-a stabilit cu certitudine în cadrul urmăririi penale, cît şi în cadrul cercetării judecătoreşti, reieşind din declaraţiile martorului Scrinciuc Alexandru, că urmărirea penală nu a fost efectuată obiectiv, deci învinuirea imputată inculpatului Grobari Anatol nu este bazată pe probe directe şi pertinente ce ar confirma vinovăţia acesteia, iar potrivit art. 8 alin. 3, în coraborare cu art. 389 CPP, sentinţa de condamnare se adoptă numai cu condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti vinovăţia inculpatului în săvîrşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate în instanţa de judecată, cînd toate versiunile au fost verificate, iar divirgenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.
12. Prin urmare, în condiţiile situaţiei de fapt constatată şi reţinută neluată în consideraţie de către instanţa de fond, partea apărării consideră că acţiunile conform învinuirii aduse cet. Grobari Anatol nu poartă un caracter penal, avînd în vedere declaraţiile date de către acesta în cadrul urmăririi penale, or acţiunile Iui nu întrunesc elementele infracţiunii prevăzute la art. 360 alin. (2) Cod Penal şi anume latura obiectivă şi urmarea prejudiciabilă, iar drept consecinţă, solicit

adoptarea unei decizii de achitare în privinţa inculpatului Grobari Anatol, conform art. 390 CPP al R.M..

13. Conform prevederilor art. 14 alin. (1) Cod Penal„Infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvîrşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală", iar potrivit art. 252 CPP „Urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existenţa infracţiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în instanţa de judecată în condiţiile legii şi pentru a se stabili răspunderea acestuia".
14. O abordare similară este reglementată şi de art. 1 alin. (2) CPP al R.M. care expres prevede că„ ,Procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de fapte ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvîrşite, astfel ca orice persoană care a săvîrşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată". Potrivit prevederilor alin. (3) al aceluiaşi articol„Organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti în cursul procesului penal sînt obligate să activeze în aşa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere".
15. Conform art. 99 alin. (1), (2) CPP RM, în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe şi propunerea de probe, admiterea şi administrarea lor în scopul constatării circumstanţelor care au importanță pentru cauză. Probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă.
16. Conform art. 100 alin. (1), (4) CPP RM, administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strîngerea şi verificarea probelor, în favoarea şi în defavoarea învinuitului, inculpatului, de către organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea altor participanţi la proces, precum şi de către instanţă, la cererea părţilor.
17. Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verficarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, conform CPP, prin procedee probatorii respective.
18. În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1), (2) CPP RM, sentinţa de condamnare se adoptă numai cu condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti vinovăţia inculpatului în săvîrşirea infracţiunii a fost confirmată în ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

19. Potrivit art. 8 alin. (1), (2) CPP RM, persoana acuzată de săvîrşirea unei infracţiuni este prezumată nevinovată atît timp cît vinovăţia sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanţiile necesare apărării sale şi nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa.
20. Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvîrşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului (art. 8 alin. (3) CPP RM.
21. Conform art. 19 alin. (3) CPP RM, organul de urmărire penală are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia bănuitului, învinuitului, inculpatului, cît şi cele care îl dezvinovăţesc.
22. Principiul prezumţiei nevinovăţiei având semnificaţia unui drept fundamental al omului îşi găseşte aplicabilitatea în activitatea practică a organelor de drept, care impune anumite reguli ce trebuie respectate, în caz contrar garanţia impusă îşi pierde din valoarea sa, şi anume: vinovăţia persoanei trebuie să fie dovedită în modul prevăzut de Codul de procedură penală, prin mecanismele prevăzute de cod, astfel, principiul legalităţii având o aplicare directă; vinovăţia necesită a fi dovedită, într-un proces judiciar public în cadrul căruia trebuie asigurate toate garanţiile necesare apărării. Cu alte cuvinte, atât timp cât, în afară de versiunea ce poate conduce la vinovăţia persoanei acuzate, mai există cel puţin o versiune posibilă, atunci dubiul va fi luat în considerare în favoarea suspectului sau inculpatului.
23. Articolul 6 (1) din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale obligă instanţele judecătoreşti să-şi motiveze hotărîrile.
24. Din art. 1 CPP R.M. rezultă că procesul penal are şi scopul ca orice persoană care a săvîrşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă Ia răspundere penală şi condamnată.
25. Organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti în cursul procesului sînt obligate să activeze în aşa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere.
26. Deci, pornind de la cele expuse mai sus, partea apărării consideră că inculpatului Grobari Anatol în cadrul examinării cauzei penale în instanţa de fond i-au fost încălcate mai multe drepturi procedurale prevăzute de Codul de Procedură Penală al R.M. şi principiile generale ale procesului penal ca de ex:

dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, dreptul accesului liber la justiţie. Consideră că cele menţionate anterior sunt pe măsură de a întemeia şi a convinge Curtea, despre temeinicia apelului dat pe cauza examinată şi consider justificat pronunţarea unei decizie de achitare.

27. Subsecvent, inculpatul Grobari Anatol a declarat apel suplimentar prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie achitat.
28. În motivarea apelului suplimentar s-a invocat că instanța eronat a examinat cauza în lipsa inculpatului, care nu a fost legal citat.
29. De asemenea, instanța nu a dispus citarea avocatului ales de inculpat, ci neîntemeiat a dispus participarea în ședință a unui avocat din oficiu.
30. Astfel, inculpatul a fost privat de posibilitatea de a prezenta probe ce susține nevinovăția sa.
31. Deliberând asupra motivelor invocate în apeluri, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate şi cercetate de prima instanţă şi suplimentar de către instanţa de apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul apărătorului Marcel Guțan în interesele inculpatului Grobari Anatol și apelul suplimentar al inculpatului Grobari Anatol, urmează a fi respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței contestate fără modificări.
32. Conform art. 414 alin. (1) din Codul de procedură penală, instanţa de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din dosar şi oricăror probe noi, prezentate în instanţa de apel, şi alin. (2) - instanţa de apel verifică declaraţiile şi probele materiale, examinate de prima instanţă, prin citirea lor în şedinţa de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.
33. La pronunţarea sentinţei instanţa de judecată corect a stabilit circumstanţele de fapt şi de drept şi just a ajuns la concluzia că inculpatul Grobari Anatol a comis infracțiunea prevăzută de art.360 alin.(2) din Codul penal.
34. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată şi care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenții, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.
35. În continuare, Colegiul reține că inculpatul în instanța de fond, dar și în instanța de apel nu a fost prezent și nu a oferit careva declarații.
36. Astfel, deși inculpatul în instanța de fond nu a oferit careva declarații, Colegiul consideră că vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate este demonstrată pe deplin prin declaraţiile martorului Scrinciuc Alexandru, care fiind audiat în cadrul şedinţei de judecată sub jurământ a declarat instanţei că în anul 2017 la el sa adresat o doamnă cetăţean al Rusiei care se jăluia la acţiunile

violente a lui Grobari Anatol care era pe sectorul lui *****. Ea a declarat că el este violent şi agresiv, manifestă agresiune psihologică atât şi fizică. Ajungând la faţa locului Grobari nu a deschis uşa, nu ţine minte dacă era în apartament sau dacă era ieşit, dar nu răspundea. Cetăţeanca a declarat că este concubina la momentul dat, cu el făcând cunoştinţă prin intermediul internetului şi a venit din Federaţia Rusă ca să facă cunoştinţă. Au început o relaţie care nu sa dus într-o direcţie bună, ea a cerut de la el actele şi hainele de la Grobari care au rămas la el în casă. Grobari refuza categoric să întoarcă lucrurile şi la apelurile lor el nu răspundea. Doamna în acea zi a plecat la Judecătorie pentru a fi emis un ordin de restricţie. Ea a dorit ca situaţia dată să fie rezolvată pe cale amiabilă ca ea să plece în Federaţia Rusă dar Grobari refuza categoric. În timpul ordonanţei de restricţie Grobari încălca ordonanţa prin mesaje agresive şi de refuz de a da documentele şi hainele. Doamna a trăit la prietenii ei, dar nu cunoaşte unde precis. Dacă nu greşeşte au fost ceva leziuni şi posibil a fost o expertiză efectuată. Confirmă actele violente a lui Grobari în privinţa doamnei. La întrebările acuzatorului de stat, martorul a declarat instanței că cu Grobari s-a discutat cu privire la conflict, el refuza să elibereze actele şi nu a dorit să comunice cu poliţia şi nici să se prezinte la sectorul de poliţie, spunea că trebuie doamna personal să le ea. Grobari deţinea actele la domiciliu lui pe str. *****. A solicitat ca Grobari să restituie actele, dacă nu greşeşte au fost efectuate şi percheziţii. În cadrul percheziţiilor a participat el, a fost deschisă uşa forţat, dar nu ţine minte momentul percheziţiei. Era prezent pentru menţinerea ordinii publice. A fost comunicat lui Grobari de către anchetator motivul percheziţiei. Grobari a refuzat, dar când a început forţat să se deschidă uşa el nu ţine minte dacă a deschis singur. Susţine declaraţiile date la urmărirea penală, acum nu ţine minte tot că a trecut mult timp. Motivul de bază de ce nu restituia actele era că el dorea doamnei personal să-i dea actele, dar doamna se temea de el pentru că a fost agresată de către Grobari şi doamna a dorit prin intermediul poliţiei să întoarcă actele. Partea vătămată preconiza să se întoarcă înapoi în Federaţia Rusă pentru că nu s-a primit viaţa aici. Nu ţine minte dacă a fost chemată partea vătămată să participe la percheziţii. La întrebările apărătorului, martorul a declarat instanţei că din discuţii cu Grobari el dorea să întoarcă personal doamnei actele, poate el dorea să clarifice situaţia cu doamna şi poate să concubineze mai departe.

37. Colegiul penal analizînd și apreciind aceste declarații prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenții, concludenții și utilității lor, le apreciază ca fiind veridice, utile, pertinente, concludente, care indică la vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

38. Colegiul menționează că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de care a fost recunoscut vinovat prin sentința contestată cu apel mai este demonstrată și prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, cum ar fi, procesul-verbal de percheziţie din 23.11.2017, acţiune procesuală efectuată la domiciliu învinuitului Grobari Anatol în urma cărui careva hainele sau documentele pe nume cet.*****etc.) genţi cu hainele şi încălţăminte, ridicate de la învinuitul Grobari Anatol (v.I, f.d.47-62); Procesul verbal de ridicare din 26.12.2017, acţiune procesuală în cadrul căruia au fost ridicate copiile actelor procedurale cauzei penale nr. 2017031919 (v.I, f.d.23); Procesul-verbal de examinare acţiune procesuală efectuată la 28.12.2017, în cadrul căruia au fost examinate copiile actelor procedurale cauzei penale nr. 2017031919 şi copiile actelor depuse de către Grobari Anatol la Curtea de Apel, privind contestarea ordonanţei de protecţie a victimelor violenţei în familie (v.I, f.d.24).
39. Colegiul penal analizînd și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenții, concludenții și utilității lor, le apreciază ca fiind dobîndite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile martorului, probe care fiind analizate în ansamblu indubitabil indică la vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.
40. În această ordine de idei, Colegiul nu poate reține alegațiile apelanților expuse în apeluri în partea în care s-a solicitat achitarea inculpatului.
41. Colegiul indică că potrivit art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.
42. Conform art. 52 din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii, totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţe infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.
43. Subsecvent, art. 113 din Codul penal, pledează că se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între fapte prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

44. În continuare, Colegiul indică că potrivit art. 14 din Codul penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală. Nu constituie infracţiune acţiunea sau inacţiunea care, deşi, formal, conţine semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanţă, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracţiuni.
45. Colegiul menționează că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. În acest sens, instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993” CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.
46. Astfel, materialele cauzei atestă că prin fapta comisă Grobari Anatol a atentat la obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute la art.360 alin.(2) din Codul penal care îl formează relaţiile sociale cu privire la circulaţia legală a documentelor importante ale persoanelor fizice, apărate împotriva luării, sustragerii, tăinuirii, degradării, distrugerii sau păstrării unor asemenea entităţi.
47. Obiectul material al infracţiunii analizate îl reprezintă buletinul de identitate sau alt document important al unei persoane fizice.
48. În sensul celor relatate este important de a face trimitere la prevederile art.1, alin.(1), (3) Legii Nr.273 din 09.11.1994 privind actele de identitate din sistemul naţional de paşapoarte, Actele de identitate din sistemul naţional de paşapoarte sînt: toate tipurile de paşapoarte, de buletine de identitate, permisele de şedere, documentele de călătorie ale apatrizilor (Convenţia privind statutul apatrizilor din 28 septembrie 1954), ale refugiaţilor (Convenţia cu privire la statutul refugiaţilor din 28 iulie 1951) şi ale beneficiarilor de protecţie umanitară. (3) Paşapoartele, buletinele de identitate, permisele de şedere şi documentele de călătorie se întrebuinţează în calitate de acte de identitate în condiţiile prezentei legi şi ale altor acte normative ce reglementează întrebuinţarea lor.
49. Totuşi pentru calificarea celor săvârşite în corespundere cu prevederile art.360 alin.(2) din Codul penal, nu contează tipul buletinului de identitate.
50. În ce priveşte un alt document important al unei persoane fizice, contează că acesta să-i aparţină unei persoane fizice, nu să privească o persoană fizică. Ca documente importante ale unei persoane fizice pot fi considerate: livretul militar, diploma de absolvire, certificatul de căsătorie, certificatul de naştere, etc.

51. Victima a infracţiunii specificată în art.360 alin.(2) din Codul penal, este persoană fizică căreia îi aparţine buletinul de identitate sau un alt document important luat, sustras, tăinuit, degradat, distrus sau păstrat.
52. Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute de art.360 alin.(2) din Codul penal se exprimă în fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de luare, sustragere, tăinuire, degradare, distrugere sau păstrare a buletinelor de identitate sau alte documente importante ale persoanelor fizice.
53. În cauza deferită judecării, în cazul inculpatului Grobari Anatol, s-a imputat modalităţile normative de luarea, sustragerea, tăinuirea sau păstrarea a buletinelor de identitate sau altor documente importante ale persoanei fizice.
54. Astfel, atît luarea, cît şi sustragerea sunt alcătuite din 2 aspecte succesive: 1) deposedarea, adică scoaterea documentelor din stăpânirea victimei, reprezintă actul achizitiv. Totuşi, aceste două modalităţi normative se deosebesc în plan subiectiv: sustragerea se comite în scop de cupiditate, luarea se comite în scop de folosinţă temporară, cînd făptuitorul trece respectivele entităţi în stăpânire provizorie.
55. Prin tăinuire se are în vedere punerea într-un loc ferit a documentelor.
56. Păstrarea se referă la deţinerea ilegală-în mod ascuns sau deschis- a buletinelor de identitate sau altor documente importante ale persoanei fizice în sfera de stăpânire a făptuitorului (asupra sa, în locuinţă sau în altă încăpere, la locul de muncă etc.) Pentru calificarea infracţiunii prevăzută de art.360 alin.(2) Cod penal nu reprezintă relevanţă durata păstrării de către făptuitor a buletinelor de identitate sau altor documente importante ale persoanei fizice.
57. Infracţiunea prevăzută la art.360, alin.(2) Cod penal, este una formală (în cazul modalităţilor normative de luare, tăinuire sau păstrare) sau materială (celelalte modalităţi normative).
58. Astfel, analizând mijloacele de probă prezentate de acuzare în susţinerea învinuirilor formulate, instanţa de apel apreciază că în acţiunile inculpatului Grobari Anatol sunt prezente semnele necesare specifice laturii obiective a infracţiunii prevăzute de art.360 alin.(2) din Codul penal.
59. Latura subiectivă a infracţiunii prevăzută la art.360 alin.(2) din Codul penal, se caracterizează prin intenţie directă sau indirectă. Motivele infracţiunii analizate se exprimă prin interesul material, răzbunare, gelozie, etc.
60. Scopul infracţiunii analizate este unul special. Acesta poate adopta oricare din următoarele 2 forme: 1) scopul de a limita libertatea persoanei (inclusiv libertatea de circulaţie); 2) scopul de a lipsi persoana de libertate (inclusiv libertatea de circulaţie).
61. Subiectul infracţiunii prevăzute de art.360 alin.(2) din Codul penal, în conformitate cu prevederile art.21 alin. (1) din Codul penal, este persoana fizică care a atins vârsta de 16 ani la momentul comiterii infracţiunii.

62. La momentul consumării faptei şi anume la data de 23.12.2017, inculpatul Grobari Anatol avea vârsta de 63 ani, era responsabilă, şi avea capacitatea de a face declaraţii cu relevanţă juridică.
63. Astfel, Colegiul din materialele cauzei reține fără careva dubii că în perioada cuprinsă între data de 24.08.2017-23.12.2017, Grobari Anatol urmărind scopul limitării libertăţii de circulaţie a altei persoane şi acţionând cu intenţie directă, aflându-se la domiciliul, situat pe str. *****, *****, din mun. Chişinău, a intrat în posesia hainelor şi actelor ce-i aparţin Berhtolid Liubovi, inclusiv a buletinului de identitate emis de către autorităţile Federaţiei Ruse pe numele ultimei, paşaportului acesteia, diplomei de studii, carnetului de muncă şi a documentelor medicale, pe care le-a luat şi tăinuit ilicit, după care le-a păstrat într-un loc nestabilit de către organul de urmărire penală, iar la solicitările victimei de a-i restitui documentele şi hainele a refuzat categoric să se conformeze cerinţelor acesteia şi să i le restituie, deşi cunoştea că victima este originară şi cu domiciliul stabilit în Federaţia Rusă, unde intenţiona să se întoarcă, astfel împiedicând-o pe ultima să plece în ţara de origine, prin ce i-a limitat acesteia dreptul la libertatea circulaţiei.
64. Faptul că Grobari Anatol a intrat în posesia hainelor şi actelor ce-i aparţin Berhtolid Liubovi, pe care le-a luat şi tăinuit ilicit, după care le-a păstrat într-un loc nestabilit de către organul de urmărire penală, refuzând categoric de a-i restitui victimei documentele şi hainele se demonstrează prin declaraţiile martorului Scrinciuc Alexandru, care în vederea susţinerii circumstanţelor descrise în rechizitoriul a declarat că ”...în anul 2017 la el sa adresat o doamnă cetăţean al Rusiei care se jăluia la acţiunile violente a lui Grobari Anatol care era pe sectorul lui *****. Ea a declarat că el este violent si agresiv, manifestă agresiune psihologică atât si fizică. Ajungând la faţa locului Grobari nu a deschis usa, nu ţine minte dacă era în apartament sau dacă era iesit, dar nu răspundea. Cetăţeanca a declarat că este concubina la momentul dat, cu el făcând cunoştinţă prin intermediul internetului si a venit din Federaţia Rusă ca să facă cunoştinţă. Au început o relaţie care nu sa dus într-o direcţie bună, ea a cerut de la el actele si hainele de la Grobari care au rămas la el în casă. Grobari refuza categoric să întoarcă lucrurile si la apelurile lor el nu răspundea. Doamna în acea zi a plecat la Judecătorie pentru a fi emis un ordin de restricţie. Ea a dorit ca situaţia dată să fie rezolvată pe cale amiabilă ca ea să plece în Federaţia Rusă dar Grobari refuza categoric. În timpul ordonanţei de restricţie Grobari încălca ordonanţa prin mesaje agresive şi de refuz de a da documentele şi hainele. Doamna a trăit la prietenii ei, dar nu cunoaste unde precis. Dacă nu greseste au fost ceva leziuni si posibil a fost o expertiză efectuată. Confirmă actele violente a lui Grobari în privinţa doamnei..., ...cu Grobari s-a discutat cu privire la conflict, el refuza să elibereze actele şi nu a dorit să comunice cu

poliţia si nici să se prezinte la sectorul de poliţie, spunea că trebuie doamna personal să le ea. Grobari deţinea actele la domiciliu lui pe str. *****. A solicitat ca Grobari să restituie actele, dacă nu greseste au fost efectuate si percheziţii. În cadrul percheziţiilor a participat el, a fost deschisă usa forţat, dar nu ţine minte momentul percheziţiei. Era prezent pentru menţinerea ordinii publice. A fost comunicat lui Grobari de către anchetator motivul percheziţiei. Grobari a refuzat, dar când a început forţat să se deschidă usa el nu ţine minte dacă a deschis singur. Susţine declaraţiile date la urmărirea penală, acum nu ţine minte tot că a trecut mult timp. Motivul de bază de ce nu restituia actele era că el dorea doamnei personal să-i dea actele, dar doamna se temea de el pentru că a fost agresată de către Grobari şi doamna a dorit prin intermediul poliţiei să întoarcă actele. Partea vătămată preconiza să se întoarcă înapoi în Federaţia Rusă pentru că nu s-a primit viaţa aici..., ...din discuţii cu Grobari el dorea să întoarcă personal doamnei actele, poate el dorea să clarifice situaţia cu doamna si poate să concubineze mai departe”.

65. Suplimentar, circumstanţele de fapt, declarate de către martorul Scrinciuc Alexandru, coroborează cu conţinutul mijloacelor de probe scrise, cercetate în cadrul şedinţei de judecată, pe care instanţa le reţine şi le pune la baza prezentei Sentinţe. În context, se face trimitere la conţinutul procesului-verbal de percheziţie din 23.11.2017, acţiune procesuală efectuată la domiciliu învinuitului Grobari Anatol în urma cărui careva hainele sau documentele pe nume cet. Berkhtold Liubov nu au fost depistate. Grobari Anatol refuzînd să participe la percheziţie (v.I, f.d.42-43); procesului-verbal de ridicare din 23.12.2017, acţiune procesuală în cadrul căruia de la învinuitul Grobari Anatol au fost ridicate o parte din bunurile lui ***** etc.) genţi cu hainele şi încălţăminte, ridicate de la învinuitul Grobari Anatol (v.I, f.d.47-62); procesului- verbal de ridicare din 26.12.2017, acţiune procesuală în cadrul căruia au fost ridicate copiile actelor procedurale cauzei penale nr. 2017031919 (v.I, f.d.23); procesului-verbal de examinare din 28.12.2017, în cadrul căruia au fost examinate copiile actelor procedurale cauzei penale nr. 2017031919 şi copiile actelor depuse de către Grobari Anatol la Curtea de Apel, privind contestarea ordonanţei de protecţie a victimelor violenţei în familie (v.I, f.d.24).
66. Prin urmare, Colegiul reiterează că probele acumulate și administrate în speță demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăţia inculpatului Grobari Anatol, în comiterea infracţiunii, prevăzută de art.360 alin.(2) din Codul penal, luarea, sustragerea, tăinuirea documentelor, adică luarea, sustragerea, tăinuirea sau păstrarea buletinelor de identitate sau a altor documente importante ale persoanei fizice, cu intenţia de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulaţie, sau a o lipsi de aceasta.

67. În concluzie, în cadrul examinării circumstanţelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunii prevăzută de art.360 alin.(2) din Codul penal în acţiunile cet. Grobari Anatol şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei.
68. Mai mult, deși apărătorul solicită achitarea inculpatului pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, atît în cererea de apel cît și în ședința instanței de apel, apărarea nu a motivat aceste alegații, eventual nu a indicat care element al infracțiunii incriminate lipsește în acţiunile inculpatului.
69. Colegiul nu poate reține alegațiile inculpatului în partea în care se invocă că instanța de fond a încălcat procedura de citare legală a inculpatului și a avocatului ales.
70. Astfel, din dosar Colegiul reține că în speță au fost întreprinse toate măsurile necesare şi legale în vederea asigurării prezenței inculpatului în ședințele de judecată, însă, Grobari Anatol nu s-a prezentat, fiind anunţat în căutare prin încheierea judecătorească din 06.12.2023 (v.II, f.d.160-161).
71. În rezultat, potrivit informaţiei a Inspectoratului de Poliţie Buiucani din 08.02.2024, în privinţa inculpatului Grobari Anatol a fost pornit dosarul de căutare nr. 2024030033 (v.II, f.d.176).
72. În consecinţă, prin încheierea protocolară din 05 martie 2024 instanţa, conducîndu-se de prevederile legale prevăzute în art.321 alin.(2) pct.1) din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului Grobari Anatol, fiindu-i asigurat dreptul la apărare în şedinţa de judecată, or pe tot parcursul examinării cauzei acesta a fost reprezentat de apărătorul desemnat.
73. Astfel, reieşind din cele expuse supra, în conformitate cu art.art.351, 352 din Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în lipsa inculpatului.
74. La acest capitol este levantă jurisprudența Curţii Europene, în care s-a analizat problema dreptului persoanei acuzate de a fi prezentă în cadrul procedurilor penale și s-a stabilit că acesta nu este unul absolut. Curtea Europeană a conchis că dreptul persoanei acuzate de a fi prezentă în cadrul procedurilor penale nu presupune în mod obligatoriu pronunţarea unei hotărâri judecătoreşti doar după ce acuzatul s-a prezentat în şedinţa instanţei. Dreptul în discuţie îi este garantat acuzatului de îndată ce acestuia i s-a acordat posibilitatea efectivă de a-şi susţine argumentele. Faptul că acuzatul nu utilizează această posibilitate ţine de domeniul său de responsabilitate, pentru că poate renunţa la acest drept. Principiile în discuţie au fost sintetizate de către Curtea Europeană în cazul Sejdovic v. Italia, din 1 martie 2006, fiind ulterior reafirmate în cazurile Haralampiev v. Bulgaria din 24 aprilie 2012 si Idalov v. Rusia din 22 mai 2012.
75. În particular, nu există o încălcare a dreptului la un proces echitabil atunci când persoana acuzată a fost informată cu privire la data şi la locul procesului sau

atunci când a fost apărată de către un avocat pe care l-a mandatat în acest scop. Aceste considerente au stat la baza concluziei Curţii Europene privind lipsa unei încălcări a articolului 6 din Convenţie în cazul Medenica v. Elveţia din 14 iunie 2001, § 56-59.

76. Pe de altă parte, Curtea menţionează că, deşi prezenţa acuzatului în şedinţa instanţei are o importanţă deosebită pentru echitatea procedurii, legislatorul trebuie să descurajeze absenţele nejustificate si să asigure desfăşurarea rapidă si eficace a procedurii. Lipsa de reacţie din partea acuzatului nu trebuie să paralizeze procedura instanţei.
77. Astfel, din materialele cauzei se atestă că au fost întreprinse toate acțiunile necesare în vederea citării inculpatului Grobari Anatol și deși ultimului i s-a oferit posibilitatea de a se expune în faţa instanţei, acesta nu s-a prezentat, nu a făcut uz de dreptul său de a-şi susţine argumentele în faţa instanţei, la caz fiindu-i asigurat dreptul la apărare, prin participarea obligatorie a apărătorului.
78. În altă ordine de idei, Colegiul consideră că instanța de fond stabilind vinovăția inculpatului, justificat a dispus liberarea acestuia de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție.
79. Astfel prevederile art.60 din Codul penal, reglementează instituţia liberării de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripţie de tragere la răspundere penală. Astfel, expirarea termenului de prescripţie de tragere la răspundere penală constituie temei de liberarea de pedeapsă și încetare a procesului.
80. În corespundere cu art.60 alin.(1) lit. b) din Codul penal persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârşirii infracţiunii au expirat 5 ani de la săvârşirea unei infracţiunii mai puţin grave. Iar, în acord cu alin.(2) al aceluiaşi articol, prescripţia curge din ziua săvârşirii infracţiunii şi pînă la data rămânerii definitive a hotărârii instanţei de judecată.
81. Sancţiunea prevăzută de art.360 alin.(2) din Codul penal, reprezintă pedeapsa sub formă de amendă în mărime de pînă la 850 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 5 ani.
82. Din interpretarea sistemică a prevederilor art.360 alin.(2) şi art.16 alin.(3) din Codul. penal rezultă că inculpatul Grobari Anatol a comis o infracţiune ce se atribuie la categoria infracţiunilor celor mai puţin grave.
83. Subsecvent, pe parcursul examinării prezentei cauze penale s-a stabilit că inculpatul Grobari Anatol a comis fapta prevăzută de art.360 alin.(2) din Codul penal, la data de 23 decembrie 2017.
84. Prin urmare, ținînd cont de art.60 alin.(1) lit.b) din Codul penal, la data adoptării sentinței a expirat termenul pentru tragere la răspundere penală.

85. Colegiul reiterează că în perioada 07.11.2017, (data pornirii urmăririi penale) şi 23.12.2022, la materialele cauzei nu se regăseşte nici o ordonanţă privind suspendarea urmăririi penale sau încheierea instanței de judecată privind anunţarea în căutare a inculpatului.
86. În acest sens, la pct.54 din Hotărârea Curţii Constituţionale nr.14 din 27.05.2014 pentru controlul constituţionalităţii Art. II al Legii nr. 56 din 4 aprilie 2014 pentru completarea articolului 60 din Codul penal al Republicii Moldova (prescripţia tragerii la răspundere penală) (Sesizarea nr. 27a/2014) se stauiază că: ”...necesitatea reglementării prescripţiei tragerii la răspundere penală reiese din chintesenţa acestei instituţii, or, răspunderea penală, ca mijloc de realizare a ordinii de drept prin constrângere, trebuie să intervină cât mai curând după săvârşirea infracţiunii. Justificarea prescripţiei este strâns legată de raţiunea represiunii penale, care, după trecerea unui interval îndelungat de timp de la săvârşirea infracţiunii, devine ineficientă în raport cu scopul pedepsei penale”.
87. Iar la pct.55 din Hotărârea Curţii Constituţionale nr.14 din 27.05.2014 se menţionează că: ”...raţiunea reglementării prescripţiei răspunderii penale o constituie garantarea securităţii juridice prin fixarea unor termene pentru intentarea acţiunilor penale şi prevenirea unor atingeri dreptului la apărare”.
88. Avînd în vedere aceste alegaţii, instanţa relevă că din punctul de vedere al rolului şi efectelor pe care prescripţia le are în cîmpul dreptului penal, ea constituie o situaţie de fapt care produce consecinţe juridice referitoare la raportul juridic de drept penal, pe de o parte, sub aspectul activ al acestuia, adică al dreptului de a aplica pedeapsa şi de a impune executarea acesteia, iar, pe de altă parte, sub aspectul pasiv al acestui raport, adică al obligaţiei de a suporta şi executa pedeapsa aplicată.
89. Urmează a fi indicat că natura juridică a prescripţiei răspunderii este aceea cauză a stingerii răspunderii penale şi deci, a acţiunii de tragerea la răspundere penală justificată de inutilitatea recurgerii la constrângerea juridică penală după trecerea unei anumite perioade de timp de la data săvîrşirii faptei prevăzute de legea penală. Pe de altă parte este de necontestat că această cauză de înlăturare a răspunderii penale operează ”ope legis” de plin drept.
90. În această ordine de idei, avînd în vedere că probele din dosar rezultă că inculpatul a comis o faptă prejudiciabilă, însă, de la data comiterii acesteia a expirat termenul de 5 ani de tragere la răspundere penală, instanţa de fond, justificat a considerat că speței îi sunt incidente speței prevederile art. 60 din Codul penal.
91. Totodată, Colegiul reține că prin sentință, instanța de fond a dispus liberarea de răspundere penală a inculpatului, deși urma a fi liberat de pedeapsă penală, însă, avînd în vedere că sentința nu a fost contestată de către procuror, fiind prezent

doar apelul declarat în interesele inculpatului, cu respectarea prevederilor art. 410 alin.(1) din Codul de procedură penală, care pledează că instanţa de apel, soluţionînd cauza, nu poate crea o situaţie mai gravă pentru persoana care a declarat apel, instanța nu va interveni în sentința și va menține actul judecătoresc contestat.

92. Conchizînd, Colegiul penal constată că careva abateri sau încălcări de ordin procedural, de către instanţa de judecată, pe parcursul examinării cauzei în instanţa de fond, nu au fost stabilite, motiv pentru care apelul apărătorului și apelul suplimentar al inculpatului depuse împotriva sentinţei Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 martie 2024, urmează a fi respinse ca nefondate.
93. În baza art. art. 415 alin.(1), pct. 1, lit. c), 417, 418 din Codul de procedură penală, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondate, apelul apărătorului Marcel Guțan în interesele inculpatului Grobari Anatol și apelul suplimentar al inculpatului Grobari Anatol, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 martie 2024.

Se menține această sentință fără modificări.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiţie a Republicii Moldova, în termen de două luni de la data comunicării.

Președintele ședinței, judecătorul Silvia Cecan

Judecătorii Denis Băbălău

Vitalie Budeci